

عنوان مقاله:

تغییرات زمانی و مکانی ردپای اکولوژیکی و ارزش اقتصادی آب در محصول گوجه فرنگی در ایران

محل انتشار:

نشریه آبیاری و زهکشی ایران، دوره 14، شماره 6 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهرناز یحیی زاده - کارشناس ارشد، گروه مهندسی منابع طبیعی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران

ام البنین بذرافشان - گروه مهندسی منابع طبیعی - دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران

یحیی اسماعیلیور - گروه مهندسی منابع طبیعی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

در این مطالعه، تغییرات مکانی و زمانی اجزاء ردپای اکولوژیکی آب محصول گوجه فرنگی فاریاب و میزان ارزش اقتصادی آب مجازی طی دوره آماری ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۶ در استان های تولید کننده برآورد شده است. نتایج نشان داد متوسط ردپای اکولوژیکی آب در محصول مذکور ۲/۳۲۷ متر مکعب در هر تن است که به ترتیب سهم آب سبز، آبی و خاکستری ۶/۴، ۵/۸۳ و ۹/۱۱ درصد است که به ترتیب استان بوشهر (۸/۸۶ مترمکعب بر تن) و استان قم (۶/۷۷۱ مترمکعب بر تن) دارای کمترین و بیشترین ردپای آب در ایران هستند. بالاترین سهم آب سبز مربوطه به استان های بوشهر، جنوب کرمان، مازندران و هرمزگان و بیشترین سهم آب آبی مربوط به استان های لرستان، کهگیلویه و بویر احمد و خراسان رضوی است. متوسط ارزش اقتصادی آب مجازی گوجه فرنگی در ایران ۷۸/۰ دلار در هر مترمکعب است که به ترتیب بالاترین (۶۸/۱ دلار بر مترمکعب) و پائین ترین (۲۹/۰ دلار بر مترمکعب) مربوط به بوشهر و کهگیلویه و بویراحمد است. متوسط سالانه حجم آب مجازی تولید گوجه فرنگی ۹/۳۹۲۵ میلیون متر مکعب است. سهم استان های قم، گیلان و خراسان جنوبی در صادرات آب مجازی بالاترین است. نهایتا نتایج این تحقیق مشخص کرد که با توجه به محدودیت آب و خاک در ایران، شاخص ردپای اکولوژیکی، میزان حجم آب مجازی و آگاهی از تجارت آب مجازی اطلاعات مفیدی را برای اولویت بندی کشت گوجه در مناطق مستعد ارائه می نماید و در نهایت پیشنهاد می شود که دیدگاه حاضر جهت تخصیص منابع آب کشاورزی و سیاستگذاری توقف و یا توسعه کشت در مقیاس استانی و ملی وارد گردد.

کلمات کلیدی:

آب مجازی، ردپای آب، ارزش اقتصادی آب، گوجه فرنگی فاریاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1211401>

